कालि विक् मायाया दत्ताय यरदानम् । ६त॰ यम्भोर्दारयह-चाय ब्रह्मचा कामस नियोजनम् । तेन यह मारादिगच स्य प्रेरणम्। ७३० कात्रेन इरमोइनप्रकारोक्तिः। दबः दब्रहतमज्ञामायास्तरः । सतीजकातत्पालन प्रकारः तद्वामनिक्तिः । नारदेन सथा इरक्पवर-प्राप्त्र निः। ध्या भनी जन शिव प्रतम् । बद्धाणः शिवसमी पे दारयहण्यार्थनम् । तदङ्गीकारे तत्परिणययोग्यतया द्वकत्यायाः सयनम्। १० अ० सया नन्दी त्रतसमाप्ती शिवन तहाँ खद्य भार्वाभवनहृपवरदानम्। दज्ञवमीपे स्तेन सतीविया इविं चिनेन ब्रह्मणः प्रेरणम्। ब्रह्मणी-दबं प्रति तयापार्य ने तेन नदङ्गीकारः। स्ती-विया हार्थे अह्यादिभिः सङ् विषय दस्तप्रगतिः। ३१ अ॰ विया हकाले सतीक्षं दद्दा ब्रह्मकोमनोविकारः। ततः संवत्तीदिमेवादीनामुन्पत्तिः । ततीद्वयाक्येन ब-द्वार्णं प्रति चिवस्य कोपः । विष्णुना सान्तनस् । १२ अ० क वप्रश्चे ब्रह्मविष्णु शिवानामभे दोक्तिः। १३वा० शिवाय विष्णुना ब्रह्माग्डसंस्थानस्य दर्धनम् । तथा क्ष्मदर्ध-नेन तेवामेकलोक्त्रा ब्रह्माणं प्रति नख कोपनिंव तिः। १४ अ० शिवस्तीविद्वारवर्षनम्। १६ अ० द ख यत्तपारमाः। तत्र चिवसतीतिमन्त्रणाभावे सत्याः पितरं प्रति कोपः । तल दसकोपीन सया देइ खायः। १७तेन क्रांद्वियान वीर-भट्टं स्टातं प्रति द्वयवनायनायादेयः। तेन नदाचस-नाचनम् । सतीविरहे चिवविजायः। १८७०चिवस्य सती-विरहन्त्वं नम् । धियरीदनाम्बुनी भूमी पतने तद्माधा-यह्वा देवानां यनि प्रति तन्त्रोषचप्रार्थने तेन तस्या-ङ्गीकारः। तदाव्ये य वैतरयीनदीवादर्भायः। सतीस्त-देइचइ गपूर्व कं शिवस भाषाम्। शनिना सती गवदे हा-वयवानां क्रमगः खराड ने अङ्ग भे देन त तत्स्थानानां पीटत्य-प्राप्तिः । क्रमगः सर्वे सतीदे इपत ने शियस लिङ्गलप्राप्तिः । ब्रह्मचा तस सान्वनम्। १६ चन्द्रभागानिके चिप्रसरः शिप्रानदीसमृतपत्तिः । चन्द्रभागानद्युत्पत्तिः। चन्द्रभागा नामनिक्तिः। सप्तविंशतौ अश्वन्यादिषु स्तीषु रोडि-एयामिन्दोर यनुरागे अश्वन्यादीनां चन्द्रेण विवादः। तत १ १ ६ १० १२ १६ २१ २६ भरण्यादिभिनविभियन्द्रस मर्स ने कते चन्द्रस ताः प्रति यात्रायां यर्ज्ज नीयता-क्रयगापदानम्। सर्वासां दत्तसमीवे गतिः ताभिः चन्द्री-रात्मप्रस कथने दत्तेष चन्द्रं प्रति सर्वा न त त्या किनीयहेशे-श्वि चन्द्रे च तथानाचरणे दचेण राजयच्याणं गदछत्-

पाद्य चन्द्राभिभयाय तस्य नियोगः। तस्य प्रवेशेन चन्द्रस् चयः। चन्द्रचये खोपधीनामपृष्टी यज्ञाभाषात् वृष्ट्राभावेन प्रजाच बोक्तिः। २१ तदालोक्य दश्वसमीपे देवानां गमने तदुपदेशेन राजयच्या गीर्धकतानां ज्यात-स्नादीनाञ्च निष्कासनस्। बृङ्क्कोडितानदीस्नानात् चन्द्र-यन्त्रमीतः । राजयन्त्रस्थितिस्थानकथनम् । तत्पत्नी-कथनम्। दचान्यानुसारेण चन्द्रमसी मासाइं श्वासन् द्विप्रकारकथनम् । स्त्रणं विन्वे न चन्द्रवृश्चिकथनम् । ियवेन चन्द्रखेककलाधारणं ततएः ज्योत् झायाः चीष चन्द्रे प्रवेशेन चन्द्रवृद्धिकथनम् । सीतानदीप्राद्धभावः । चन्द्रभागानामप्राप्तिसमधनम् निविर्कां सन्धां प्रति विष्णु-पासनार्थं विश्विपदेशः। सन्धां प्रति विष्णोः प्रसादे तथा तस सुतिः । तसै तेन वरस दानम् । विष्णोरपदेगा-को धार्तिथियताग्नी नसा देइ सागः तक्तरीरस विच्छोरा-त्तया सूर्य मग्डले नयनम् । सूर्ये च तस्य विधानरचेन सन्यात्यकत्मनम् । मेवाति वियत्ताननः अरम्बतीसप्रत्यानं तद्यापनिक्ति:। > रेश्र॰चन्द्रभागान रीमा हात्मत्रम् अक-न्वत्या विसक्षेत्र सह विवाहः । २४ अ व ब्रह्मादिसिः शिव-वैकल्यवारणार्थं योगनिद्रायाः स्तुतिः । विष्णुना मियस्य सान्वनम् । निमेषादिपराईपर्यन्तकानयानीकिः। मन्यन्त-रोक्तिः प्रजयप्रकारः। छिल्पकारः । २५ अ० छटे विवृतिः । ब्रह्माग्डादिसंस्थानम् । २६ अ०वरा इकले प्रतिसर्गः। २७ म० यत्तवराहेण प्रव्वीधारणप्रकारः । १८ अ० जगतीनिः सारत्वां क्षत्रा तत्त्वज्ञानेन मोचोपदेशः । २६ शिवनणामा सत्पत्तप्रादि । ३० यज्ञवराच्यः धराक्ष्यया दाराद्वा यह क्रीड़नेन तदत्रागात् तहे हत्यागेऽनिका । तहे इ-त्यागार्धं देवे वि प्लोः स्तयः । वरा हदे हना पार्थं प्रवस्य गरमम्तिधारणस् तेन तस्य युद्धे ४ विव्या नष्टप्रायतामङ्ख्या रोहितमत्सक्षेष विष्णोराविभीवः। तेन प्रविवीवेद-सन्यादीनां धारणम्। धिवेन नानाविधगणानां सृष्टिः। वराइमूर्नेः यरभेष सङ युद्धे तस्यां गतानरनारायणयोदत्-पत्तिः। प्रिवेन वरा इस वधः। शिवगणानां स्वरूपगुणादि। रश्यः मृतवराइदेहावयवे थ्यो ज्योतिधीमादियज्ञकस-नस्। वराच्युत्रत्रयस्य त्रेतास्त्रिक्षेणोत्पत्तिः। १२६० खायम् यमतं प्रति कपिबयापः। मनोर्विण् पासम्म्। तत्समीमे विष्णोर्भत्सक्पेणागता वासस्यानपार्थनं, चुद्रपात्रादिवृच्चत्सरीवरपर्यन्ते क्रमधो वर्षमानस् मत्सदेइसाधारत्वाभावोक्तिः ! ३३वा मतुनारद्गुतदर्भनेन

कालि